

विः ।) विश्वासः । इति मेदिनी ॥ विशेषः । बाधकः । यथा,—

“क्वचिदपवादविषयेऽप्युक्तोऽभिविधिते” । इति कलापपरिशिष्टे ॥ रज्जुविवर्तस्य सर्पस्य रज्जुमात्रवत् वस्तुविवर्तस्यावस्तुनोऽज्ञानादेः प्रपञ्चस्य वस्तुमात्रत्वं । तदुक्तं ।

“सतत्त्वतोऽन्यथा प्रथा विकार इत्युदीरितः । अतत्त्वतोऽन्यथा प्रथा विवर्त इत्युदाहृतः” ॥ अस्य फलं । आभ्यां अध्यारोपापवादाभ्यां तत्त्व-म्यदार्थशोधनमपि सिद्धं भवति । इति वेदान्त-सारः ॥

अपवारणं, स्त्री, (अप + वृ + णिच् भावे ल्युट् ।) व्यवधानं । अन्तर्धानं । इत्यमरः ॥

अपवारितं, त्रि, (अप + वृ + णिच्, कर्मणि क्तः ।) अन्तर्हितं । इति हेमचन्द्रः ॥

अपवित्रं, त्रि, (पू + इवच्, ततो नञ्समासः ।) पवित्रतारहितं । अशुद्धं । यथा,—

“अपवित्रः पवित्रो वा सर्वान्वष्टां गतोऽपि वा । यः स्मरेत् पुण्डरीकाक्षं सवाह्याभ्यन्तरः शुचिः” ॥ इति स्मृतिः ॥ (अविशुद्धः । अनिर्मलः । दूषितः । मलिनः ।

“अपवित्रमिदं कर्म कृतं मोहान्धया तथा” । इति रामायणे । “यदेव सारमेयोऽपवित्रः स्नाना-रुद्धो नीयते” । इति पञ्चतन्त्रे ।)

अपविद्धः, त्रि, (अप + वृ + णिच्, कर्मणि क्तः ।) निराकृतः । इति हेमचन्द्रः ॥ (त्यक्तः । प्रतिक्षिप्तः ।

“कुवेरस्य मनःशल्यं शंसतीव पराभवं । अपविद्धगदो बाजर्भमग्राह इव द्रुमः” ॥

इति कुमारसम्भवे । चूर्णीकृतः । दलितः । “मृदिताश्चापविद्धाश्च दृश्यन्ते कमलखजः” ।

इति रामायणे ।)

अपविद्धपुत्रः, पुं, (अपविद्धः पुत्रः, कर्मधारयः ।) दादशविधपुत्रमध्ये पुत्रविशेषः । स तु पोषणा-द्यसमर्थमातापितृभ्यां त्यक्तः तयोरन्यतरमरणे अन्यतरेण वा त्यक्तः अनन्तरं अन्येन गृहीत्वा पुत्रत्वेन परिकल्पितः । यथा,—

“मातापितृभ्यामुत्सृष्टं तयोरन्यतरेण वा । यं पुत्रं परिगृह्णीयादपविद्धः स उच्यते” ॥

इति मनुः ॥

अपविषा, स्त्री, (अप अपगतं विषं वस्थाः सा, स्त्रियां टाप् ।) निर्विषीकृत्यं । इति राज-निर्घण्टः ॥

अपशदः, पुं, (अप + शद + कर्त्तरि अच् ।) अपसद इति पाठे अप + सद् + अच् ।) अपसदः । नीचः । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

अपशब्दः, पुं, (अप असंस्कृतः शब्दः, कर्म-धारयः ।) असंस्कृतशब्दः । अपशास्त्रीयशब्दः । लौकिकशब्दः । ग्राम्यभाषा । तत्पर्यायः । अप-भ्रंशः ॥ इत्यमरः ॥

(“तत्र शक्तिविकत्यात् प्रमादालसतादिभिः । अन्यथोक्तानि शब्दा अपशब्दा इतीतिताः” ॥ इति ह्रिवंशे ।)

“आभीरादिगिरः काव्येष्वपभ्रंश इति स्मृतः । शास्त्रेषु संस्कृतादन्यदपभ्रंशतयोदितं” ॥

इति दण्डी ॥

अपशुक्लः, पुं, (शुक्ल + भावे क्तिप्, अपगता शुक्लशोको यस्य सः ।) आत्मा । यथा । “क उत्तम-श्लोकगुणानुवादात् एमान् विरज्येत विनापशु-गन्नात्” । इति श्रीभागवतं ॥

अपश्लोकः, पुं, (अपगतः श्लोको यस्मात् सः ।) अपश्लोकद्वयः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (“श्लोकरहितः । दुःखहीनः ।

“हरप्रीतिकरो हृदो ह्यश्लोकः श्लोकनाशनः । दुर्गाप्रीतिकरोऽसित्वं मामश्लोकं सदा कुरु” ॥ देवीपूजापद्धतिः ।)

अपशृङ्ग, स्त्री, (अप + शृङ्ग + कः, अम्बान्वागोसव्याप-इत्यादिना षत्वम् ।) अङ्गुष्ठाग्रं । इति हेमचन्द्रः ॥

अपशु, व्य, (अप + श्वा + “अपदुःसुभ्यः श्वः कुः” इति कु, सुभमादित्वात् षत्वम् ।) निरवयं । विपरीतं । श्लोभनं । इति शब्दमाला ॥

अपशुः, पुं, (अप + श्वा + कु, सुभमादित्वात् षत्वम् ।) कालः । वामे त्रि । इति मेदिनी ॥ (समयः । असत्यः । विरुद्धार्थः । प्रतिकूलः । विपरीतः ।

“तव धर्मराज इति नाम कथमिदमपशु पश्यते । भौमदिनमभिदधत्यथवा भृशमप्रशस्तमपि मङ्गलं जनाः” इति माघः । वामः । दक्षिणोत्तरः ।)

अपशुरं, त्रि, (अप + श्वा + कुरच्, सुभमादित्वात् षत्वम् ।) प्रतिकूलं । इति हेमचन्द्रः ॥

अपशुलं, त्रि, (अप + श्वा + कुरच्, रस्य लत्वम् ।) प्रतिकूलं । विपरीतं । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

अपसदः, पुं, (अपसदति अपसदत्वं प्राप्नोति, अप + सद् + पचाद्यच् ।) नीचः । इतरलोकः । इत्यमरः ॥

(“विप्रस्य त्रिषु वर्णेषु ऋषतेर्वर्णयोर्दयोः । वैश्यस्य वर्णं चैकस्मिन् षड्भेदेऽपसदाः स्मृताः” ॥ इति मनुस्मृतौ अनुलोमवर्णस्त्रीजाते वर्णसङ्करभेदे मूर्द्धावसिक्तादौ पुं स्त्री ।)

अपसरः, पुं, (अप + सृ + भावे अच् ।) अपसरणं । स्थानात् स्थानान्तरगमनं । अपोपसर्गात् गत्यर्थ-रुधातोर्भावे अलप्रत्ययः ॥

(“निरन्वयोऽपसरः प्राप्तः स्याच्चौरिकत्विव” । इति मनुः ।)

अपसर्जनं, स्त्री (अप + सृज + भावे ल्युट् ।) मोक्षः । परित्यागः । दानं । इति भूरिप्रयोगः ॥ (बधः । हत्या । परिवर्जनं ।)

अपसर्पः, त्रि, (अपसर्पति, अप + सृप् + कर्त्तरि अच् ।) चरः । हरकरा इति प्रसिद्धः । इत्यमरः ॥ (गुह्यचरः । स्पशः ।

“यथाहर्वर्णः प्रणिधिरपसर्पश्चरः स्पशः । चारश्च गुह्यपुरुषश्चाप्तः प्रत्ययितस्त्रिषु” ॥ इत्यमरः ॥

“सर्पाधिराजोऽनुजोऽपसर्पं पप्रच्छ भद्रं विजितारिभद्रः” । इति रघुवंशे ।)

अपसलवि, व्य, (अप + सल् + बाङ्ल्यात् अवि ।) प्रदेशिन्यङ्गुष्ठयोरन्तरा । पिढतीर्थे । यथा । “प्रदेशिन्यङ्गुष्ठयोरन्तरा अपसलवि अपसल्यं वा तेन पिढभ्यो निदधाति” । इति आङ्गत्वे भट्ट-भाष्येष्टतम्यङ्गं ॥

अपसल्यं, स्त्री, (सव्यादपक्रान्तं, “निरादयो गता-द्यर्थे पञ्चम्या” इति समासः ।) अपसलवि । पिढ-तीर्थे । इति आङ्गत्वे भट्टभाष्येष्टतम्यङ्गं ॥

अपसल्यः, त्रि, (सव्यादपक्रान्तः, “निरादयो गता-द्यर्थे पञ्चम्या” इति समासः ।) शरीरदक्षिण-भागः । प्रतिकूलः । इति मेदिनी ॥ (विपरीतः । “वाता मण्डलिनश्चैनमपसल्यं प्रचक्रमुः” । इति रामायणे ।)

अपस्कारः, पुं, (अपकीर्यते, अप + कृ + अप्, “अपस्कारो रथाङ्गमिति” पाणिनिस्त्वेष सुङा-गमः ।) रथाङ्गं । तच्च अत्युगचक्रादि । इत्यमरः ॥ गुह्यद्वारं । विष्ठा । इति धरणी ॥

अपस्नातः, त्रि, (अपस्नात्येन स्नातः अमङ्गलार्थत्वात्, अप + स्ना + कर्त्तरि क्तः ।) मृतमुद्दिश्यैव स्नानो जनः । इत्यमरः ॥ (“अपस्नातश्चानिष्पीडित-मौलिरेव भवनमाजगाम” इति हर्षचरिते ।) संस्कारार्थं स्नापितो मृतः । इति स्वामी ॥

अपस्नानं, स्त्री, (अप + स्ना + भावे ल्युट् ।) मृत-स्नानं । मृतोद्देशकस्नानं । इति हेमचन्द्रः ॥ (अप-वित्रस्नानं । स्नानावशिष्टजलेन स्नानं । स्नानोदकं । स्नानावशिष्टं जलं ।

“उद्वर्त्तनमपस्नानं विष्णुवै रक्तमेव च । स्नेहनिष्कृतवान्नाति नाधितिष्ठेत् कामतः” इति मनुः ।)

अपस्मारः, पुं, (अपस्मर्यते पूर्ववृत्तं विस्मर्यतेऽनेन, अप + स्मृ + करणे घञ् ।) रोगविशेषः । मृगी इति भाषा । तत्पर्यायः । अङ्गुष्ठवृत्तिः २ ला-लाधः ३ भूतविक्रिया ४ । इति राजनिर्घण्टः ॥ तस्य सामान्यरूपं ।

“तमःप्रवेशः संस्मो दोषोऽनेकहृतस्मृतेः । अपस्मार इति ज्ञेयो गदो घोरश्चतुर्विधः” ॥ तस्य निदानपूर्विका सम्भाषिताः ।

“चिन्ताशोकादिभिः क्रुद्धादोषा हृत्स्रोतसि स्थिताः । कृत्वा स्मृतेरपध्वंसमपस्मारं प्रकुर्वन्ते” ॥ तस्य पूर्वरूपं । यथा,—

“हृत्कम्पः शून्यता खेदो ध्यानं मूर्च्छा प्रमुहता । निद्रानाशश्च तस्मिंश्च भविष्यति भवत्यथ” ॥ वातिकस्य रूपं ।

“कम्पते प्रदशेत् दन्तान् फेनोदामी श्वसित्वपि । पर्यावरणक्षणाणि पश्येद्रूपाणि चानिलात्” ॥ पैतिकस्य रूपं ।

“धौतफेनाङ्गवत्क्वाचः शीतहृत्पाङ्गो गुरुः । सट्थोष्णानलथाप्लोदक्षी च पैतिकः” ॥ शैथिल्यरूपं ।

“शुक्लफेनाङ्गवत्क्वाचः शीतहृत्पाङ्गो गुरुः । पश्यन् शुक्लानि रूपाणि शैथिल्यो मुच्यते चिरात्” ॥ विदोषजरूपं ।